

[Tillisch.]

sparelser i at udskyde sådanne investeringer, hvis man i øvrigt mener, at de er sagligt begrundede, og det må man dog have lov at tro, når man igennem alle de år har arbejdet på dem ud fra rent saglige synspunkter.

Men som sagt, jeg henviser til mit spørgsmål og hører gerne finansministerens svar.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Efter at vi havde gransket lidt i spørgsmålet, blev vi jo klar over, at det mere berørte regeringens almindelige økonomiske politik, og det er derfor, jeg skal tillade mig på statsministerens vegne at svare på det stillede spørgsmål.

Regeringens besparelser på anlægsområdet har jo som spareplanerne i det hele taget haft til formål dels at lette et aktuelt efterspørgselspres, dels at lette den samlede offentlige udgiftsbyrde og dermed også skatetrykket. I det omfang besparelserne er sket på anlægsområdet, har det tillige været af betydning, at de fleste anlægsudgifter på et senere tidspunkt vil medføre vækst i driftsudgifterne og i personalebehovet. En udskydelse eller en opgivelse af et anlægsprojekt har således virkninger for de offentlige udgifter, man kan vist sige såvel på kort som på lang sigt.

Ved udvælgelsen af de anlægsprojekter, der foreslås opgivet eller udskudt, har der selvfølgelig været lagt stor vægt på at undgå spild af ressourcer. Det er jo netop disse samfundsøkonomiske hensyn og især hensynet til betalingsbalancen, der har nødvendiggjort de senere års spareplaner. Der er her grund til over for hr. Tillisch at understrege, at det i denne sammenhæng ikke, som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, er likviditetsmæssige hensyn, der er afgørende. Det er derimod hensynet til ressourceforbruget, derunder forbruget af arbejdskraft og forøgelsen af importen, der er udslagsgivende, og dette gælder, uanset om investeringerne gennemføres af staten eller af et formelt set uafhængigt selskab. I begge tilfælde beslaglægges jo de samme ressourcer med den samme påvirkning over for forbrug både af arbejdskraft og af valuta.

På denne baggrund må jeg desværre meddele hr. Tillisch, at regeringen ikke agter at tage skridt til nedsættelse af det foreslåede udvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden:

Jeg gør på opfordring opmærksom på, at hr. Thorkild Pedersen under behandlingen af et af Poul Westergaard stillet spørgsmål fejlagtigt omtalte spørgeren som tilhørende det radikale venstre. Spørgeren, hr. Poul Westergaard, tilhører Danmarks retsforbund.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 6, der var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Ivar Nørgaard m. fl.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at taletiden nu er 10 minutter.

Lasse Budtz (S):

Jeg tror, det er godt at konstatere, at praktisk taget ingen har forsøgt at benægte, at EF befinder sig i en krise, som formentlig er den alvorligste, organisationen har været igennem indtil nu, men EF har prøvet mange kriser, og denne krise vil EF også overvinde. Alligevel er det nok rigtigt, at i betragtning af den stærkt demonstrerede, manglende solidaritet på en række områder har det ingen hast for øjeblikket med en europæisk union, bestemt ikke, og med den politiske indstilling, der hersker i Europa for øjeblikket, kan unionen heller ikke skabes i en årrække. Det kan et sikkerhedspolitisk samarbejde derfor heller ikke.

Når der ikke er nogen reel politisk enighed og solidaritet, er det sidste, man kan lave, et sikkerhedspolitisk samarbejde. Et sådant samarbejde eksisterer altså ikke, og der er ingen udsigt til det. Det kan kun fremkaldes af helt ydre faktorer, og sådan bør det også være, og disse faktorer består ikke for øjeblikket.

EFs situation er naturligvis mest belastende for de små lande, men det kunne godt være en dansk opgave at virke for et bedre samarbejde på de områder, hvor også de store har oplagte interesser. Det er, når alt kommer til alt, på en lang række områ-